

живя предъ кжщата и започнали да молятъ да имъ я хариже.

— Не може, — рекла баба Проичовица. — Тя ми е едничка и си я чувамъ да ми откути две волчета, че ако не — дѣдо ви Проичо нѣма да се върне нивга въ кжщи. Знамъ си го азъ него. Ужъ е хрисимъ, ужъ е благъ, ала каже ли дума — джбовъ колъ забие.

И разправила глупавата баба отъ игла до конецъ историята за кравата на калугеритѣ. Разбрали таксидиотитѣ, че бабичката е глупава и че лесно ще я слѣжатъ, та рекли:

— Та, значи, тѣй ти рече твоя дѣдо: „Докато не махнешъ тая дърта шуга, нѣма да се върна въ кжщи.“ Щомъ е така, бабо, ти вземи, та ни харижи кравата. Съ това хемъ на дѣдото си ще угодишъ, хемъ на Господа ще послужишъ. А Господъ вижда всичко и за едно сто връща.

— Не ща азъ, баби, сто! Само две да рачите да помолите Богъ да ми прати, нѣ — вземете я!

Нахранили таксидиотитѣ съ още единъ купъ обещания глупавата бабичка и ѝ подбрали кравата.

На другия день цѣло село научи за това. И всички за това приказваха. Хеле като научиха, какво сж ѝ обещали таксидиотитѣ...

Научиха за станалото Пѣйчо и Дуньо, които познаваха хубаво баба Проичовица, знаеха за нейната крава и за сръдната на дѣда Проича.

— Брей! — плесна се по челото Дуньо. — Какъ се улучихме него день на работа изъ къра! Щѣха да си отидатъ отъ село, както бѣха дошли, гърчолята, ама нѣ! Другото каквото сж взели, халалъ да имъ е, ама вижъ, какъ хитро сж подлѣгали глупавата баба, та ѝ взели едничката крава. Тя можеше да ѝ не роди волчета, ама нали париструва! Все можеше да прихване нѣкоя парѣ отъ нея. Ама нали е съ хитростъ, съ хитростъ и ние ще имъ платимъ! Само че още сега трѣбва да трѣгнемъ по следитѣ имъ. И Дуньо поведе Пѣйча. Къде ходиха, какъ научиха накъде сж поели грѣцкитѣ калугери — не можахъ да науча, но ги намѣрили въ едно село да скитатъ отъ кжща въ кжща и да лѣжатъ народа. Даже чули съ ушитѣ си, какъ калугеритѣ увѣрявали проститѣ хорица, че ако дадатъ за манастира едно добиче, Господъ ще имъ върне сто.

До вечерята тѣ ходили следъ калугеритѣ. А като се мръкнало, таксидиотитѣ завели събрания добитѣкъ при другия, който билъ затворенъ въ единъ старъ жгълъ накрай село и се върнали да вечерятъ при селския попъ — грѣкъ. Дуньо и Пѣйчо това и чакали. Влѣзли тѣ въ жгъла, хванали кравата на баба Проичовица и я повели. Трѣгналъ подиръ нея и другиятъ добитѣкъ. И нали баба Проичевата крава била свикнала вечеръ на ечмена и царевичена по-